

ŞEYTANA YARDIM

Nureddin Yıldız'ın 11.01.2015 tarihli (40.) Şehzadebaşı Camii Sohbetidir.

Bismillahirrahmanirrahim.

Elhamdüli'llahi Rabbi'l âlemin ve sallallahu ve selleme âla seyyidina Muhammedin ve ala alihi ve sahbihi ecmaîn.

Âlemlerin Rabb'i Allah'a hamd, efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Aziz ve Değerli Mü'min Kardeşlerim,

Rabb'imiz, şu yaşadığımız dünyada hikmetini ve sonuçlarını ancak kendisinin bilebileceği çok büyük bir düzen kurmuştur. Biz insan olarak, O'nun mahlûkatından bir mahlûk olarak bu hikmetleri, sırları olduğu gibi anlamayabiliriz, anlayamayız da zaten. Ama iman ederiz ki Rabb'imiz hikmetsiz bir iş asla yapmamıştır. Yaptığı her şey yerli yerindedir.

Biz uzaya bakıp "uzay cisimleri arasındaki gezegenlerde ne büyük ahenk var" diyoruz. "Bu yıldızlar birbirine çarpmadan nasıl böyle dönüp duruyor" diyoruz. Uzayda gördüğümüz bu muhteşemlik, "Allah" diye haykıran o düzen, esasen şu dünyanın her metrekaresinde vardır. Kâbe'nin etrafında da bu hissedilebilir, bir facianın seyredildiği bir yerde de hissedilebilir. Allah kendi mülkünde iradesi dışında bir şey olmasına izin vermez. Şimdiye kadar vermedi, bundan sonra da vermeyecek. Allah'ın yaptığı her iş muhakkak yerli yerindedir.

Kardeşlerim,

Biz, "bu şeytan niye başımıza musallat oldu" diye düşünürüz. İsteriz ki doğar doğmaz bizim elimizden sadece melekler tutsun, biz de mürebberimiz melekler olduğu için zamanla melekleşelim gidelim, böylece bu hayat bitsin diye düşünürüz. Hâlbuki meleklerden önce neredeyse şeytan insanı gırtlaklıyor. Hadis şeriften öğreniyoruz ki, doğar doğmaz, çocuk daha annesinin karnından çıkar çıkmaz iblis gırtlaklığını sıkıyor, çocuğu bağırtıyor. Allah Teâlâ, böyle bir hayatta gözlerimizi açmamızı murat etmiş.

Her şeyi çift yaratmış. Sıvıyı yaratmış, katıyı yaratmış. Soğuğu yaratmış, sıcakı yaratmış, yukarıyı yaratmış, aşağıyı yaratmış, akıllıyı yaratmış, hayvanı yaratmış.

Allah, her şeyi zıddı ile ayakta tutuyor. Bu insan için de geçerlidir, diğer mahlûkat için de geçerlidir. Yeryüzünde çift olarak yaratma var. Bu düzen böyle kurulmuş. İnsan, bir erkek bir de onun aksi olan kadın olarak yaratıldığı için insanlık devam ediyor, değil mi? Allah, sadece erkek yaratsaydı, Âdem babamızı yaratsaydı ya da sadece Havva annemizi yaratsaydı, biz nerede olacaktık şimdi? Bir kadın ve onun zıddı erkek yaratıldığı için bugün insan var.

Kardeşlerim,

Allah, hakkı murat edip peygamberlerinin ağzından hak, din, İslam, Allah tanıyan anlayışı dünyaya gönderdiği gibi, bunun tam ters istikametinde de başında şeytanın bulunduğu büyük bir batıl güruhu da göndermiştir. "Nereden çıktı bu kâfir mel'unlar" diyemezsin, Allah gönderdi. Senin çıkıp geldiğin yerlerden çıkıp geldiler. Bugün yeryüzünü fesada bulaştıran şeytan, bizden milyonlarca sene önce cennetten geldi, yabancı biri değil. Babamızın yer arkadaşı, babamızla tanışıyor, şeytanla baba arkadaşınız. "Nereden geldi" demek yok, şeytan geldiğimiz yerden geldi. Allah'ın her şeyi zıddıyla ayakta nasıl tuttuğunu anlamaya çalışıyoruz. Allah'ın bir düzeni var. Bu düzen sadece gökyüzünde,

filan büyük galakside, filan gezegen arasındaki düzen değil. Bu düzen, ırmakların denizlere karışması, denizlerin buharlaşıp tekrar yağmur olması, ırmaklara gelmesi değildir. Bu çok basit bir düzendir. Kurbağalar bile o düzeni anlıyorlar.

Anlamamız gereken düzen şudur: Allah her şeyi zıddı ile ayakta tutuyor. Bunlardan biri de Allah'ın hakkın, doğrunun, güzelin, iyinin karşısına batılı, çirkini ve kötülüğü koymuş olmasıdır. Yeryüzünde böyle bir düzen vardır. Allah, hangi peygamberi gönderdi de onun başına bela olmayacak bir düşmanı hemen yanı başına göndermedi? Allah'ın kanunu böyledir. Doğar doğmaz şeytanla karşılaşırız. Melek de var ama şeytan başımızın ucunda bekliyor. Hak, batılın varlığıyla beraber renk verir. Batıl olmasa hakkın rengini ve sesini duyamazsın. Uyanmak diye bir zorluk bulunduğu için sabah namazı en değerli namazdır. İş saatine rastladığı için ikindi namazı -orta namaz- en çok kazaya bırakılan namazdır.

Bir şey ağırlığını onu çeken güçten alır kardeşlerim. Yer çekiminin olmadığı yerde, kilogram kullanamazsın. Şeytanın olmadığı yerde de kim iyi mü'min, kim batık mü'min bunu anlayamazsın. Şeytanın olmadığı yerde ne ile ölçeceksin müslümanlığı? Şeytan âdeta yer çekiminin yaptığı işi yapıyor. İyinin değeri kötülükte anlaşılıyor. Kötülüğün faciası da iyiye bakılarak anlaşılıyor.

Bu nedenle bizim vazifemiz; şeytana lanet etmek, tükürmek, onu boğmak, kovmak değildir. Şeytansız bir dünya aramak da değildir. Çünkü şeytansız yer, cennet olacak inşallah. Hiçbir şekilde iblis ve iblislik yapmış kimse cennette olamayacak Allah'ın izniyle. Sadece "Allah" diyen, samimiyetle kulluğunu hatırlayan mü'minlerin bulanacağı yerdir cennet. Ancak biz şeytansız bir dünya aramayacağımız gibi şeytana yem olmayacağımız bir dünya da oluşturmak zorundayız kardeşlerim.

Mü'min olarak şeytana lanet etmek yerine şeytanın çekim alanından uzak bir yerde durmak bizim siyasetimiz, günlük yaşantı tarzımız olmalıdır. Hiç kimse kıyamet günü şeytana yüz kere lanet ettiği için şehit sevabı ile dirilmeyecek. Yüz kere "Allah" diyen, büyük sevaplarla dirilecek. Vazifemiz, şeytanın kötülüğünü perçinlemek olmamalıdır. Şeytanın kötülüğüne karşı iyiliğin gücünü artırmak olmalıdır. Mü'min anlayışı, mü'min uygulaması budur. Böyle olmalıdır.

Kardeşlerim,

Çok önemli bir hakikati sizlerle burada paylaşmak istiyorum. O hakikat şudur:

Sevgili Peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem bazı hadis şeriflerinde bugün ailece evde, öğretmenler olarak eğitim verdiğimiz yerde, hatta belki ibadet ettiğimiz camilerde unuttuğumuz, yok kabul ettiğimiz veya dikkatimizden kaçan bir şeye dikkat etmemizi istiyor. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem: "Şeytana yardım etmeyin" diyor. "Şeytana yardım etmek" Peygamber Efendimiz'in mübarek lisanından çıkmış bir ifadedir. Demek ki mü'min, bazı hatalar yaparak şeytana yardım ediyor olabilir. Anne çocuğunu yetiştirirken şeytana yardım ediyor olabilir. Ailenin huzursuzluk, kavgaya gürültü nedeni araştırıldığında, eşlerin birbirlerine karşı şeytana davetiye çıkarmış oldukları anlaşılabilir.

Başta dedik ki; Rabb'imiz büyük bir düzen kurmuştur. Bu düzenin içinde boş, hikmetsiz, gereksiz bir şey asla yoktur. Allah, her şeyi yerli yerinde, düzenli koymuştur. Şeriat'ı, gönderdiği dini yüzde yüz bu güzelliği yansıtır. Ama mü'min, düzensizliği hata ederek, yanılarak kendisi oluşturabilir. Bunlardan bir tanesi de kardeşlerim; şeytana yardım etmektir. Bir örnek zikredeceğim.

İmam Buhârî rahmetullahi aleyh, hadisi şerif olarak rivayet ediyor. Özellikle Buhârî kelimesini zikrettiğimizde biz, herhangi bir internet sitesinden bir şey nakletmiyoruz kardeşlerim. İmam Buhârî, yerlerle göklerin buluştuğu orta zeminde duran bir ismin adıdır. Ayet değil, peygamber değil ama bu Ümmet'in değeri, bin iki yüz senedir bu Ümmet'e ait mukaddesatın ana kaynaklarından birisini konuşuyoruz. Sıradan bir bilgiyi değil, göklerle bağlantısı yerdeki bağlantısından daha güçlü olan bir bilgiyi konuşuyoruz.

İmam Buhârî rahmetullahi aleyh, Ebu Hureyre radiyallahu anhın ağzından naklediyor. Medine'de bir olay olmuş. Bu olay, ashabı kiramdan Müslüman bir adamın alkol kullanması ile ilgili bir olay. Bu adam alkol kullanmış, hata etmiş. Arkadaşları onu tutup sarhoş hâliyle Peygamber aleyhisselamın önüne getirmişler. Peygamber Efendimiz aleyhisselam da, Cebrail aleyhisselamın gelip gittiği bir şehir olan Medine'de alkol tüketen bu adamı ashabına işaret ederek "tartaklayın şunu, cezasını görsün" buyurmuş.

Ashabı kiramın da -Ebu Hureyre tarif ediyor- bir kısmı gömleğini çıkarmış, gömleğiyle adama vuruyorlar. Yani vuruyor gibi yapıp tahkir ediyorlar. "Peygamber'in yaşadığı bir şehirde olur mu bu iş? Bu çocukluk desen çocukluk değil, delilik desen delilik değil" diye tahkir etmişler. Kimisi de çıkarmış terliğini fırlatmış. Sonra Efendimiz "yeter bırakın adamı" demiş.

Lütfen dikkat ediniz kardeşlerim. Peygamber Efendimiz aleyhisselam Ümmet'ini eğitmek, yetiştirmek, yerden göğe kadar başı dik bir Ümmet bırakmak için bu dünyada vardı. Sadece "Kur'an okuyun" deyip gitmedi. "Gece namaza kalkarsanız bana da hayır dualar edersiniz" diyen bir baba nasihati yapmadı. Adamlığın, insanlığın, bir toprak parçasında Allah adına yaşamamanın, yeryüzünde Allah'ın halifesi olmanın ne demek olduğunu öğretip gitti. Aile taktiği öğretti, öğretmenlik öğretti, siyaset öğretti, insanlık öğretip gitti.

Hatırlayınız, ne oldu? Medine'de Müslüman bir adam alkol kullanmış. Kafayı bulmuş, arkadaşları da ne yapacaklarını bilmiyorlar. Henüz içki yasağı ile ilgili herhâlde ceza gelmemiş ya da yeni gelmiş ama bu adam duymamış. "Ya Resûlullah, bu adam sarhoş" denilince Efendimiz de "tartaklayın bunu" buyurmuş. Yani hırpalamışlar, kimi eliyle dürtmüş, kimi gömleğiyle sopa gibi vurmuş, kimisi de terliğini fırlatmış "utanmıyor musun" demişler. Giderken adam ya da adamı götürürken arkadaşlarından bir sahabe demiş ki: "Allah cezanı versin be adam, yaptığın bu muydu senin!"

Kim bunu diyor? Resûlullah'ın mescidinde namaz kılan bir sahabe diyor. Kime diyor? Kendisi gibi bir Müslüman ama o gün alkol kullanmış birisine söylüyor. "Allah cezanı versin, yapacağın bu muydu" diyor. Yani bir Müslüman olarak utanıyor ve "Resûlullah sağ olarak içimizde, biz burada Peygamber'in nefeslerini saymaya çalışıyoruz, sen alkol kullanmışsın" diye tepkisini gösteriyor. Bu tepkisinde de "Allah cezanı versin" tarzında bedduaya benzer bir cümle çıkıyor.

Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem buraya kadar sahneyi izliyor. "Allah cezanı versin be adam" denildiğini duyunca anında müdahale ediyor ve "ne yapıyorsunuz? Niye şeytana yardım ediyorsunuz" diyor.

Kardeşlerim,

Adam, Medine'de alkol kullanılmış, Peygamber aleyhisselam "bunu tartaklayın" buyurmuş. Ama burada gözden kaçmaması gereken bir şey var. Peygamber aleyhisselam alkolü yasakladığı gibi,

şeytana yardım etmeyi de yasaklıyor. Bu adam zaten Peygamber'in huzuruna getirilmiş, alkol kullanmış biri olarak cezalandırılmış, Cebrail'in ayet getirdiği mescitte adama ceza verilmiş. Bu adamın bir daha -büyük ihtimal- getirilip de Peygamber'in mescidinde "selamünaleyküm ya Resûlullah" diyecek hâli yok, yüzü kızaracak bu adamın, ayılınca mahcup olacak. Onun namaz kıldığı, beraber oturduğu belki de beraber yemek yedikleri arkadaşları "Allah cezayı versin senin" deyince, "bir daha bize yanaşma" demiş oluyorlar. Namaz kıldığı arkadaşlarına bir daha yanaşmayınca nereye gidecek bu adam? Ona alkol içtiren şeytana gidecek.

Demek ki Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Ümmet'ine ne öğretiyor? Bu bir kapmaca oyunudur. Şeytan bir kişiyi kapmaya çalışıyor. "Defol ona, defol ona" demek mi gerekiyor, "gel gitme ona sen" demek mi gerekiyor? Balkondan atlamaya çalışan çocuğu ayağından tutup kaldırıp atıyor musun? Asılıp "gitme, atlama" mı diyorsun? Şeytana yardım etmek suçtur! Alkol kullanmak gibi bir suçtur. Bu yardım, "şeytana yardım edenler derneği" diye dernek kurarak olmuyor. Anneler, babalar bu işi yapıyorlar.

Çocuk sigaraya bulaştı diye, neredeyse medyaya ilan verip "çocuğum sigara içmektedir" diye haber ediyorlar. Çocuğun suçunu kamulaştırıyorlar. Akşam, günlük suçları babasına sayarak "bugün bu çocuk şu suçları yaptı" derken, çocuğu suçla perçinli hâle getiriyor. Şeytana yardım ediyor. "Allah belanı versin" diyen her anne, şeytanın bir numaralı destekçisidir. Çünkü Allah birine bela verirse, onu şeytanın kucağına atar. "Bunu sen istemiştin zaten" der. Nice insanın kırk yaşında başına gelmiş musibetler, belki dört yaşında annesinin yaptığı beddualarının sonucudur. Bunun için Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem alkolün haram olduğunu belirttiği gibi, "şeytana yardım etmeyin" diye de ikaz da bulunmuştur.

Kardeşlerim,

Elbette bir başka husus hemen zihnimize gelecek. "Yahu bununla bir arada oturmak mümkün değil, belanın kendisi, bunun zaten kendisi şeytan, iblis bu adam" diyerek bu tür refleksi olan mü'minler, kendilerince makul bir gerekçe oluşturuyor olabilirler. "Yani şeytana yardım etmeyeceğiz de bunun kendisi zaten şeytan" diyebilirler.

Burada bir örnek daha vereceğim. İmam Buhârî'nin Sahîh'inden bu sefer ashabin büyüklerinden Ömer bin Hattab radiyallahu anh, bir hatıra daha naklediyor. Bunu da dinleyelim kardeşlerim. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Medine'de nesil yetiştirirken koymuş olduğu temel umdeleri, ana eğitim kurallarını öğrenelim kardeşlerim. Resûlullah, içki içtiği için mescide getirilen birisine "Allah cezayı versin senin" diyen sahabeyi nasıl ikaz etmişti? "Şeytana yardım ediyorsun" demişti.

Bu adam zaten şeytana tutunup tutunmamak için uğraşiyor, sen onu şeytana doğru gitsin diye itiyorsun. Bir günah yüz gramdır, sen onu aylardır bir ton kadar anlatıyorsun. Yapmayacaksa da yaptırıyorsun. Öte yandan yaşadığın bu dünyada "reklamın kötüsü yoktur" diye bir yığın kural konmuş. Reklamın kötüsü yok ama sabaha kadar "filanca şöyle yaptı, böyle yapınca böyle yaptı" diyorsun, aslında reklamını yapıyorsun. Bizim ders yapmak, oturup zikir yapmak için kurduğumuz meclislerde, oturumlarımızda, belki şeytanın sağda, solda yapılmayan en büyük reklamları da yapıyor.

Şeytanın gücü o kadar abartılıyor ki, kuvvetini neredeyse Allah bile önleyemeyecek. Bu kadar abartmanın da bir gereği yok. Bu bir düşman ama denge unsuru oluyor. Kayıp kaymayacağımıza dair daramız şeytanla ölçülüyor. Bu yeryüzünün düzeninin gereklerinden biri; şeytandır. Mü'minin vazifesi; şeytandan adam kurtarmak, kendisini kurtarmak, çocuklarını kurtarmak, komşularını kurtarmaktır. Mü'minin vazifesi; kurtulmak ve kurtarmaktır, kaçırmak değildir.

Kardeşlerim,

Burada Ömer bin Hattab radiyallahu anh bir olay naklediyor. Bunu da İmam Buhârî'nin Sahîh'inden naklediyoruz. Dolayısıyla şurada ben sizleri izlediğim, gördüğüm gibi Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemi şu anda bu sözleri söylüyor gibi alimallah görüyorum, öyle bir hissiyat ile konuşuyorum, itimat ediyorum. Sanki Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, Ömer bin Hattab'ın önünde değil de O'nu kulaklarımla duyduğum, gözlerimle gördüğüm bir olayın ortasında hissediyorum. İtimadımız var elhamdülillah. Sağdan, soldan duymadık. İmam Buhârî'den duyduk elhamdülillah. Ömer bin Hattab diyor ki; "Abdullah isimli bir adam vardı. Esprici bir adamdı. Ara sıra gelir Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in yanında şakalar yapar, Efendimiz'i bile güldürürdü."

Bir gün, bu adam alkol almış. Bu alkol alan zât hatta bir keresinde de Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'den borç para istemiş, borç aldıktan sonra da hediye almış, hediyesini de Efendimiz'e getirmiş. "Sana hediye almak için senden borç aldım" demiş. Böyle espriler yapan bir sahabeymiş. Demek ki o sahabenin, Efendimiz'in mescidinde, meclisinde, oturumunda onunla şakalaşacak düzeyde bir muhabbeti var. Müslüman, Efendimiz'e de sevgisi var, Efendimiz de onu seviyor. İşaret ediyor ona; "gel yanıma" diyor.

Kardeşlerim,

Belki de küçük bir dipnot olarak diyebiliriz ki; bütün bu şakaları belki de bir savaş meydanında mola verildiği yerde de yapmış olabilir. Peygamber, o peygamber çünkü. Savaş meydanına eşiyile gidiyor. Orada espri yapıyor, espri kaldırıyor. Hayat peygamberi, mihrabı var, yatak odası var, arkadaşlarıyla muhabbeti var. Hayatın içinden bir peygamber, göklerden düşmemiş. Meleklerin kanatları üstünde değil, dul bir kadının çocuğu olarak doğmuş, ashabının içinde yaşıyor. Bu zât da esprici birisi olduğundan peygamberle şaka yapıyor. Beş dakika önce Cebrail kim bilir hangi cehennem ayetini getirmişti, Efendimiz onu okumuş, kâtiplerine yazdırmıştı, o da gelmiş Efendimiz'e o espriyi yapmış, böyle bir adam. Peygamber kaldırmasa bunu yapabilir mi? Suratı asık, hep cehennemden bahseden, hiç gülmeyen, şaka kaldırmayan bir peygambere kim gelir de şaka yapabilir? Ashap, böyle bir şey müsaade eder mi? Demek ki Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem espriyi kaldırıyor.

Ömer radiyallahu anh diyor ki; "Bu adamı sarhoş olarak Resûlullah'ın önüne getirdiler. Bildiğimiz sarhoş olmuş, şeytanın ağına düşmüş, alkol almış. Bu sahnede Efendimiz'in önüne getirilmiş. Mahkemesi yapılacak, "niye böyle kullandın, ne yaptın" diye sorulacak. Bir başka sahibi: "Allah belanı versin senin. Başka yapacak bir iş bulamadın mı" demiş. İkide bir vitrini karıştırıp misafirler için hazırlanmış tabak dizisini bozan çocuğa deniliyor ya sahabe de öyle demiş.

Hani ikide bir elindeki çikolatasını, eli kirlendikten sonra kanepelerin kenarına filan sürünce, gökten en büyük beddualar iniyor ya, onun gibi "Allah belanı versin, ne ettin sen Medine'de yahu" demiş. Bu sözü Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem duymuş. Adam hakikaten lanetlik bir iş, kırbaçlık bir iş yapmış.

Kardeşlerim,

Lütfen nefeslerinizi tutunuz. Genlerimize hitap eden, her anneyi ve babayı yerinden sarsacak olan Peygamberimiz'in cevabına bakınız. "Allah belanı versin be adam" diyene, "onun Resûlullah'ı sevdiğini bilmiyor musunuz, bu adama nasıl beddua edersiniz" demiş. "O Resûlullah'ı seviyor, bunu biliyorsunuz" demiş.

Ben yerimde duramam bir daha. Kur'an'ın yarısını ezberlemiş bir çocuk, o gün ders okumadı diye ona hayvanlara söylenen şeyleri söyleyen hocaları, bu hadisle karşı karşıya bırakırım. Misafirin önünde yaramazlık yaptı diye Peygamber'in adını taşıyan, "peygamber" deyince mutlu olan, henüz akıl baliğ olmadığı hâlde, meleklerin ona günah yazmadığı hâlde masum bir çocuğu lanetle muhatap eden bir anne, bir baba Resûlullah'ın ne dediğini duyuyor mu?

Peygamberimiz bu bizim. Medine'de bir hacı amcadan bahsetmiyoruz. Hacıların anlattığı Ararat hikâyeleri dinlemiyoruz. "Ben biliyorum bu adam Allah'ı sever, peygamberi sever biridir. Bu adama neden beddua ettiniz?"

Sarhoş bu adam sarhoş. Ama sarhoşluktan önceki ayık gününde gelip Resûlullah'la şakalaşacak kadar Resûlullah'ı seviyordu. Bugün şeytana uydu, yapılmayacak bir iş yaptı. Allah onu dininden atmadı. "Cehenneme gireceksin, senin işin bitti" demedi. Tövbesini melekler bekliyor. Tövbe etse -ki sonrasında tövbe etti- tertemiz olacak.

Kardeşlerim,

Herhâlde ağzı kokuyordu, trafikte polis, cihazı ağzına koydu, az kalsın alkol seviyesindeydi değil, adam Peygamber'in önünde sallanıyor, ayık değil, sarhoş adam.

Şeytana yardım etmek bir siyasettir ama Müslüman siyaseti değildir. Biz şeytandan kurtarmak için mü'miniz. Şeytandan kurtulmak hedefimizdir. Anneler ve babalar, muallimler, bir toprak parçasında Ümmeti Muhammed'in evlatlarından sorumlu olan siyasetçiler, herkes şeytana yardım edip etmedikleri konusunda iyi düşünmek zorundadırlar. Sarhoşlara bile yüreklerinde iman var diye merhamet gösteren Resûlullah'ın ümmetiyiz.

Hangi Ümmet'iz biz? Misafirin yanında yaramazlık yaptığı için üç-dört yaşındaki çocuğa el kaldıran anne, bu eli Hacerü'l Esved'e sürmek seni kurtaracak mı zannediyorsun!

İslam, Ümmeti Muhammed'in dini, sadece mevlit okumak, hatim indirmek, teheccüt namazı kılmak, oruç tutmak vb. şeylerden ibaret değil. Hayat neredeyse, nefes nerede alıyorsak biz, toplum olarak nerede bulunuyorsak, ev neredeyse, dükkân neredeyse, iş neredeyse Resûlullah orada olacak. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, ölçü bırakıp gitti, sen bıraktığı ölçüye bak.

Aziz Kardeşlerim,

"O Resûlullah'ı severdi, ona niye lanet ettiniz" diyor. Dövdüğün çocuk, çocuk olduğu hâlde "en çok kimi seviyorsun" diye sorduğunda "Allah" diyor. Sonra "annem, babam" diyor. Kaldı ki melekler, çocuklar için bir şey yazmıyorlar.

Affetmeyi, merhamet göstermeyi, hata örtmeyi, kabahat kapatmayı bir ibadet ve fazilet olarak görmeye mecburuz. Bu bir fantezi değildir, bu annelik babalıktır. Gördüğün hatayı kapatmak, büyümemesini sağlamak, kocanın hanımının kabahatini, yanlışını örtmeye çalışması, kadının kocasının kabahatini olmamış kabul etmesi Müslüman olmanın gereğidir.

Biz hata stokçusu değiliz. Hataları arşivleyip stoklayanlar şeytana destek olmaktadır. Bu desteklemeyi Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem önündeki sarhoş için bile yasaklamıştır. “Ne yapıyorsunuz, ne yapıyorsunuz siz” diye buyurmuştur. Sabahtan akşama kadar onun bunun hatası üzerine gündemi olan bir mü’min, kıyamet günü sarhoşlara bile içlerindeki imandan dolayı merhamet gösteren Peygamber’in yanında nasıl sıkılmadan durur? Nasıl durur?

Kardeşlerim,

Biz Allah’tan cennet bekliyoruz inşallah. Bu hasretimizle yaşayıp onunla karşılaşip mutlu olacağız inşallah. Ama bu cennet namazla kazanıldığı gibi, namazı korumakla da kazanılıyor. Namazı kılmak kadar korumak diye de bir sorun var.

Tıpkı zengin olmak gibi bir şeydir bu. Bir insan zengin olunca, zenginliğin servetini koruyamadığı zaman zengin kalıyor mu? Hayır, kalmıyor. İbadet de öyledir. Tamam, namazlar var, oruçlar var. Nerede bunlar? Dövdüğün çocuğa feda edilmiş, hakaret ettiğin mü’mine feda edilmiş. Şeytan, her birini kendisi için yem olarak toplamış.

Biz bugün namazı öğrenir gibi, zikretmeyi öğrenir gibi, bu camide namaz kılıp dağıldığımız gibi, şeytana yardım etmemenin, şeytanın yolunu tıkamanın mü’min siyaseti olduğunu da öğrenip gitmek zorundayız. Bu hadisler bize namazın dört rekât olduğunu anlatan Buhârî’nin hadisinin yanı başındadır. Müslümanlık ise konuştuğumuz bu da Müslümanlık’tır.

Kardeşlerim,

Bilhassa ev fertleri arasında, iş arkadaşları arasında, Müslümanlar birbirlerinin ayıplarının ve kabahatlerinin perdesi olmak zorundadırlar. Kardeş, kardeşin yanlışını perdelemelidir. Journellemek mü’min siyaseti değildir. Elbette kamuya mal olmuş şeylerin journallenmesi gerekir, o ayrı bir konudur. Ama bir şahsın hatası kendisinde kaldığı sürece, bunun başkalarına taşınması İslam edebi dışında bir harekettir ve buna Allah’ın büyük vaadi vardır.

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemden İbni Abbas radiyallahu anhuma rivayet ediyor. Buyurun, arşivimize bir müjde daha yerleştirip gidelim. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem diyor ki: “Kim Müslüman kardeşinin avretini gizlerse, Allah da kıyamet günü onun avretini gizler.”

Avret ne demektir? Setr-i avretteki avret değil. Avret, bir insanın başkaları tarafından bilinmesini istemediği şey demektir. Kabahat olur, bedeninden bir şey olur, evinden bir şey olur. “Bir Müslüman’ın teşhir edilmesinden hoşlanmayacağı bir şeyi teşhir etmeyip Allah için gömüp giden bir mü’minin Allah da kıyamet günü açılmayı hak etmiş pek çok avretini kapatacaktır” buyuruyor.

Bunun aksi de var mı? Aksi de var. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem: “Kim bir Müslüman kardeşinin avretini teşhir ederse Allah da rezil oluncaya kadar kıyamet günü onu teşhir edecektir” buyuruyor.

“Abdestin dört farzı var: Elleri kollarla beraber yıkamak, yüzü yıkamak, başı mesh etmek, ayakları yıkamak.” Bu söz Müslümanlara aittir. “Müslüman Müslüman’ı teşhir etmez” sözü de “abdestin farzı dörttür” der gibi Müslümanlığa ait bir sözdür. İslam böyle bir dindir.

İslam sadece abdestin ve guslün farzlarını anlatır da ahlaki, internet standartlarında bırakır mı? Ya da böyle bir din olur mu? Camide Müslüman’ı Allah korkusuyla tehdit edip internette, hür bir ortamda, uzayda tur atan Müslüman, Allah’ın iyi kulu, Müslüman kulu olabilir mi? Kendi kendimize din standardı oluşturacak hâlimiz yok.

Kardeşlerim,

Burada Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz’den bir örnek daha vereceğim. Bu örnek yine evlerimizde, baba olan, anne olan mü’min kardeşlerimizde, çalıştığımız iş yerlerinde, öğretmen olduğumuz, hoca olduğumuz veya örnek olduğumuz, önümüze mikrofon gelen herhangi bir yerde, konuştuğumuzda bizi dinledikleri bir yerde önümüze koymamız gereken bir örnektir.

Ebu Davud’un rivayet ettiği bir hadis şerifte Âişe annemiz radiyallahu anha diyor ki: “Resûlullah sallallahu aleyhi ve selleme bir adamdan söz edilirdi. ‘Adam şöyle bir kabahat yapmış’ denirdi.” Yaptığı kabahat, tedip edilmeyi yani azarlanmayı gerektiriyor. Mesela; adam namazda gülmüş. Peygamber aleyhisselamın yanında birisi namazda gülse ve Efendimiz ses çıkarmasa ne demek olur? Peygamber bunu kabul etti, günah değil demek olur.

Dolayısıyla Peygamber aleyhisselamın yanlış gördüğü bir yerde ya da kendisine haber verilen bir yanlışta sessiz kalması mümkün değildir. Yer gök oynar âdeti. Sessiz kalması hiç mümkün değildir. Mesela; A isimli birisi namazda kahkahayla güldü. “Kardeş! Sen ne ediyorsun namazda gülünür mü?” denmesi gerekiyor.

Âişe annemiz diyor ki: “Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem böyle bir şeyle karşılaştığında topluma döner, ‘bazıları niye filan yanlış yapıyor’ derdi.” “Sen niye şöyle yaptın” demezdi. “Sen niye şöyle yaptın” demek yok. “Bazıları niye böyle yapıyor” derdi.

Hadis derecesi çok güçlü olmamakla beraber, gayet mükemmel bir örnek olduğu için bir örnek zikredeceğim: Ashabı kiram, -Allah onlardan razı olsun- Peygamber aleyhisselamın etrafında otururken bir sahabinin gazı kaçmış. İnsanlık hâli. Olmaz diye bir şey yok, olmuş. Peygamber’in meclisi, ayet dinliyorlar, Resûlullah’ı dinliyorlar. Mescitte abdestsiz durulmaz. Kalksa adam “Ben abdeste gidiyorum” dese herkes anlayacak. Kalkmasa melekler lanet edecek çünkü mescitte abdestsiz duruyor olacak.

Abbas radiyallahu anh, Efendimiz’in amcası, oranın en yaşlısı. Bakmış sahne kritik, ortada bir kriz var. Olmayacak bir şey bir adamın başına geldi. Herkes burnunu tutup “kalk buradan utanmıyor musun” dese edep diyarının tacı olmuş bir yerde bu yapılır mı? Demiş ki: Ya Resûlallah! Meclisimiz çok uzun sürdü. Şöyle topluca bir abdest alsak ne buyurursun?” Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem “Buyurun, gidin” demiş.

Peygamber yetiştirdi mi, böyle yetiştiriyor. “Kimdi o” demedi. O dağ kültürüdür, çöl kültürüdür. Kabahati hep birlikte üstlenip “topluca abdeste gidelim, adam arada kaynasın” demek Medine terbiyesidir. Resûlullah görmüş adamların terbiyesi budur. Çünkü onlar da Resûlullah’ı “sen

niye böyle yaptın” derken hiç görmediler. Âişe radiyallahu anha anamız, Resûlullah’ın “niye birileri böyle yapıyor” diyerek meçhule konuştuğunu söylüyor.

Mü’min Kardeşlerim, Müslüman Kardeşlerim, Allah’ın kulları, Muhammed aleyhisselamın Ümmeti,

Namaz; dinimizin direğidir, hacc; İslam’ın varlık nedenidir, oruç; Ramazan’da İslam’dır ya da değildir. Ama İslam’da bunlar da var. Müslüman olduğumuz hâlde birbirimizin iffetine karşı neden kendimizi güvende hissetmeyelim? Eşler bile birbirlerine protokolle mi cevap verecekler? Birbirimize karşı soğuk çehrelerle yaşadığımız sürece, Allah’ın iman eden kulları olduğumuzun farkı nereden ortaya çıkacak?

Elhamdülillah, Peygamber’imizin nefes alışları bile bize ulaştı, hamdolsun. Resûlullah, terbiyeyi böyle verdi. Koca Cebrail aleyhisselamın indiği, binlerce ayetin Cebrail tarafından getirildiği mescidine sarhoş olarak, sallana sallana getirilen adam bile dün “seni seviyorum Resûlullah” dediği için o gün Peygamber’in merhamet kanatları altında kaldı.

Mü’min Kardeşlerim,

Bu Peygamber’in bir de kıyamet günü hangi şefaati nasıl yapacağını hayal edebilir miyiz? Ümmet’e merhamet budur. Sarhoşunun bu kadar pay kaptığı bir merhametten, alkolün kokusuna bile nefretle bakan mü’min, “kıyamet günü nasıl bir pay alacak” bunu düşünebiliyor muyuz?

İslam hayatın dinidir. Yüz sene daha ömrümüz olsa ulaşacağımız son nokta budur. İslam, pratik bir hayat dinidir. Camileri namaz kılınan ve edep alınan yerlerdir. Ezanlar, namaz vaktinin geldiğini öğrettiği kadar “en büyük Allah’tır, kimse bu diyarda insana karşı kibirlenmesin” düsturunu da öğretir.

Camide secdeye kapandığımız Rabb’imizin Şeriat’ı, Peygamber’inin sünneti evlerimizde de olmalıdır. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemi bütün mirasıyla evlerimize taşımak zorundayız. Anneler, babalar eğer çocuklarını şeytana dürttürürlerse, günün birinde onlardan helallik istemelidirler.

Çünkü Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem “abdestsiz namaz kılmayın” dediği gibi “şeytana yardım etmeyin” diye ikazda bulunmuştur. “Oruçluysanız yemek yemeyin, su içmeyin” buyurduğu gibi “şeytana da yardım etmeyin” demişti. Çünkü Allah, bu kâinatta yaz-kış diye zıt kanun kurduğu gibi bunda da böyle bir kanun kurmuştur.

Kışın gelen karlar yazın güneşte eriyecek, toprak ıslanacak böylece yazın güzel bir nehir kenarında su içebileceksin. Bunun gerçekleşmesi için kışın üşünmesi şarttır diye bir anlayışımız olduğu gibi şeytanın varlık nedenin de biz olduğunun unutulmaması gerekiyor.

Bu şeytan bizden dolayı var. Onun varlık nedeni biz olduğumuz gibi bizim varlık nedenimiz de odur. Allah bizi yaratmasaydı, dünyaya göndermeseydi şeytan da olmayacaktı. Dolayısıyla biz şeytanla varlık yokluk kavgası yapacak yerde, onun bizden çocuğumuzu kapmaması için, eşimizi kapmaması için, talebemizi kapmaması için, kardeşimizi kapmaması için mücadele edersek düşmana karşı taktik kullanmış, basiretli bir iş yapmış oluruz.

Œeytana yardım etmek bir suçtur. Bu da tıpkı alkol kullanmak gibi istiğfar gerektirir. Nasıl alkol Resûlullah'ın mescidinde yasaklanmışsa, Œeytana yardım etmek de Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin mescidinde yasaklandı. Vel'hamdülillahi Rabb'il âlemin.